

Gotland Runt

GÅ GOTLAND RUNT

Under våren, med start den 25 april, lite försenat pga. den myckna snö som lade Gotland i ett vintertäcke, kom vi så till sist, efter mycket planerande, igång med vårt långa projekt "Gå Gotland Runt", det är en strecka på ca. 670 kilometer som skall tillryggaläggas innan vi är färdiga. Vi går ca.10–12 km varje gång, så det kommer att ta ungefär 6,5 år för att fullborda uppdraget.

Vid planeringen av vandringen hade vi tre (3) träffar, så att de intresserade fick möjligheten att framföra sina synpunkter om upplägg, antal vandringar, vid vilken tid osv. så vi alla stod på samma nivå om hur det skulle gå till.

En viktig fråga framkom under dessa träffar, att det var Labradorklubben som genomförde vandringen, så deltagarna kunde komma och gå som de ville i förhållande till tid och möjlighet, alltså de som kom gick och de som inte kom följde med nästa vandring, den friheten är ett måste för genomförande av ett så långtidsprojekt som detta ändå är.

Vid den avslutande planeringsträffen deltog en god vän till vår sekreterare, Lars Lindström, som tidigare under hösten -09 avslutat sin och goda vänners vandring runt Gotland. Lars gav oss många värdefulla "tips" om vägar och hinder som vi kommer att träffa på under resans gång.

Vi träffades alltså första gången den 25 april vid Träffpunkt Gotland, ovanför hamnen i Visby för vandring söderut mot Tofta skjutfält. Denna sträcka utgörs av mycket höga klippkanter, så det gick inte att följa stranden hela vägen som ju är den egentliga meningen med att gå runt

Gotland. Vi gick via Kneippby och fram mot Fridhem för att slutligen nå Tofta skjutfält vid Ygne. Här avslutade den första vandringen.

Andra vandringen genomfördes den 9 maj, började vid Gnisvärds fiskeläge och avslutades i Västergarn. Tyvärr var Tofta skjutfält avstängt för skjutning och utbildning, så den delen av Gotland får vi vandra vid ett annat tillfälle. (Det är tur vi har så bra kontakter med Gotlandsgruppen, så vi får information om ev. övningar runt Gotland). Det är alltid en märklig känsla att gå över Tofta stranden på tider när det inte finns några turister som annars fyller upp hela stranden, nu var det lugnt och nästan helt öde. Vi gick fram mot Kronholmens golfbana innan vi tog vår välförtjänta rast. Efter rasten fortsatte vi förbi golfbanan efter stranden fram mot Västergarn där vi avslutade dagen.

Den 13 juni, var det så tid för den tredje vandringen som fortsatte från Västergarn ner till hamnen i Klintehamn. Nu hade värmen kommit och det kändes redan från början att idag skulle det bli "svettigt" samtidigt som våra hundar "flåsade" som aldrig tidigare. Det gick åt mycket vatten till vandrare och hundar. På denna vandring började nu problemen komma med inhägnade hagar, där inhägnaden gick 10-12 meter ut i havet så vi inte kunde passera, utan fick gå upp längs med den stora vägen, vilket i sig är ett farligt tilltag med de första turisterna som hellre tittar på vackra vyer än på några tokiga "labbefolk" som är ute på vägen och går. Nu gick allt bra så vi skall väl inte klaga, men man vet aldrig med turister eller boende hur det går. Paus med fika tog vi vid Kronvalds fiskeläge, som är lite över det vanliga, här fanns lite skugga för våra hundar och oss, men som vanligt

är vi människor som "parabolantenner", så fort solen är framme så ställer vi in läget, ansiktet, mot solen för mest sol.

Efter hopp över och kryp under stängsel så kom vi fram till Pensionat Varvsholm, som ligger mycket vackert invid havet norr om Klintehamn, när vi passerat Varvsholm gick vi över en lång bro fram mot hamnen i Klintehamn. Eftersom vi tränat både förare och hundar i att gå över broar vid vår "Gånerjulmatenpromenad" i Slite tidigare under året så var det inget problem att gå över denna långa bro, om vi inte hade haft "labbar" förstås, nu fanns det ju vatten under bron så varför inte bada när vi likväl är här och har möjligheten. När vi nu var framme i Klintehamn så avslutades både dagens och vårens vandringar för sommaren. Vi ses och fortsätter i augusti.

KLINTEHAMN – DJUPVIK

Dagens etapp gick från Klintehamn till Djupvik. Det är inte alltid enkelt att ta sig till stranden, där vi helst vill gå. Efter att ha samlats i hamnen i Klinte, letade vi, med Lars hjälp, oss ner till stranden. Utvilade och pigga som vi är så här dags, så bestämde vi att gå till Djupvik, en tripp på ungefär 1,5 mil. Tiden kan vi aldrig beräkna, då vi inte vet hur terrängen ser ut. Efter att ha kört ner några bilar till Djupvik och på så sätt säkerställt hemfärden, var det dags att gå.

Hundarna vet precis vad som väntar när vi träffas. Dom är glada, skäller, hoppar och visar med hela kroppen hur ivriga dom är att få komma iväg. Den tiden det tar att köra bilarna till "målet" och tillbaka igen är rena elitträningen i passivitet. Vi har alla full förståelse för deras bravader.

Promenaden slingrade sig ganska nära stranden, med sommarstugor lite här och var. Det är den gamla typen av fritidshus, röda med vita knutar, ibland stenhus, så hemmahörande i det gotländska kustlandskapet. Där vi går är det mest våtmarker och långt ifrån de vackra turistbilderna som gör reklam för ön, men oj vad vackert. Lång framför oss ser vi Karlsöarna, innanför dessa är vi i mål. Det är märkligt att titta på dem när vi går. Varefter kusten svänger, ser de ut som om öarna flyttar på sig.

Vad har jag gett mig in på?

Djuren är ännu ute på sina sommarbeten, vilket gör att vi ibland måste tänka om vad gäller vägval. Vid ett tillfälle gick vi så långt från stranden vi kunde, men ändå inne i hagen. Hundarna hittade alla vattenhål som fanns och en del badade av hjärtans lust och andra gick förbi. Till slut kom vi till

hagens slut och där fanns en stätta att ta sig över. Tyst och lugnt började vi att klättra över och få en del hundar att krypa under staketet, hela tiden med ett öga på flocken av kor. Den hade fått syn på oss och nyfikna som kor är, kom de i full fart. Nu var det amkor med kalvar och då ska ingen stå i vägen. Ju mera vi raskade på, desto fortare kom djuren. De sista hundarna kastade vi över staketet och raskt klättrade de sista över staketet.

Vi försöker att lista ut var vi befinner oss någonstans. Åker man vägen, är det ju full koll, men att från strandängarna där vi går, försöka orientera sig är inte lätt. Det finns mycket flera hus på klintarna är vad man ser från vägen. VI konstaterade i alla fall, att vi kommit i höjd med Gandarve Gård i Fröjel och där tog vi fikapaus.

Fika vid Fröjel

Hur försiktiga vi än är och har hundarna i koppel och är aktsamma om naturen, stör vi andra djur. Mitt i pausen kom en väldigt trevlig dam från husen långt från oss. Vi presenterade oss och talade om vad vi gjorde och hon berättade, att hennes hästar hade blivit väldigt oroliga och sprang fram och tillbaka och gnäggade, vilket inte var vanligt. De hade hört oss, fast vi inte ens såg dem och det är väldigt sällan det går folk där vi var, så ägaren var tvungen att se efter. Efter en trevlig pratstund och med god råd om fortsatt färdväg, skildes vi åt. Alla människor vi möter under vår väg, berikar verkligen dagen. Den här sträckan var jobbig att gå, då den var väldigt sank och vi hamnade i stora vassruggar. Hundarna då? Jo den första kvarten är det full fart, sedan verkar det som att de sparar på sina krafter.

Fiskeläge - Vallby

Vi gick förbi vackra små fiskelägen, badplatser lammhagar och upplever en enorm skönhet i det landskap vi ser och det lugn som råder utanför turiststråken. Små klungor av sommarhus, modell äldre ligger vackert i skogskanter och väntar på våren. Vi såg också att höstens stormar slitit hår på sandstränderna. Strandremsan man ligger och solar på, finns inte längre kvar, men av någon anledning har de kommit tillbaka vid senare besök. Att få uppleva naturens skiftningar på så nära håll, är en gåva. Att göra det tillsammans med andra människor och hundar, ger en annan dimension.

Det känns som en lättnad, när vi kommer fram till Sandhamn, en badplats, sommarstugeområde och uppställningsplats för husvagnar. En mycket vacker plats, som andas frid och ro. Nu har vi bara väg att gå ner till Djupvik, det är bara några kilometer kvar. Utsikten mot Karlsöarna är fantastisk, man hinner se även när man går. Vi var bra trötta allihop när vi kom fram och att sätta sig i bilen för hemfärd, ja, det hade vi alla gjort oss förtjänta av.

DJUPVIK – UGNEN

Den här vandringen var vi bara tre som gick. Våra hundar såg sig lite om när vi träffades, "var är de andra"? Den här turen var det bara väg och inte vilken väg som helst, utan en av de vackraste Gotland erbjuder. Precis utefter stranden, med havet på ena sidan och en vindpinad tallskog på andra. Det är enorma krafter som kan få träden att växa diagonalt. Ett underbart höstväder med sol och ingen vind, det är inte ofta man upplever det så nära stranden. Utefter vägen finns det platser där man kan sitta och njuta av utsikten. Vi stannade och fikade vid Kronvalls fiskeläge, där historien säger att det var här den danske kungen, Valdemar, klev iland på sitt härjningståg över ön. En mycket omtyckt plats, både av bofasta och av besökare.

Idag var det bara vi, och Lennart som kaffe håller i kameran.

Gott med

Vi kunde inte annat än att njuta av vår vandring, vi hade ju ett lätt underlag att gå på. Sträckan var kort denna gång. Vi hade parkerat bilarna vid fågelreservatet Ugnen och därifrån skulle nästa vandring gå. Problemet var ju var vi skulle parkera bilarna, det är ju inte tillåtet i reservatet och inte fanns det något naturligt ställe heller. Ännu en gång fick vi hjälp av en markägare. Efter att ha berättat vad vi gör och vart vi skulle gå nästa gång, fick vi tillstånd att parkera på en plats där jag inte skulle drömma om att ställa bilen. Det var hans mark och ville gärna hjälpa oss. Vi fick också goda råd om hur vi skulle gå nästa gång, för att undvika de mest oframkomliga områdena. Det tackar vi för.

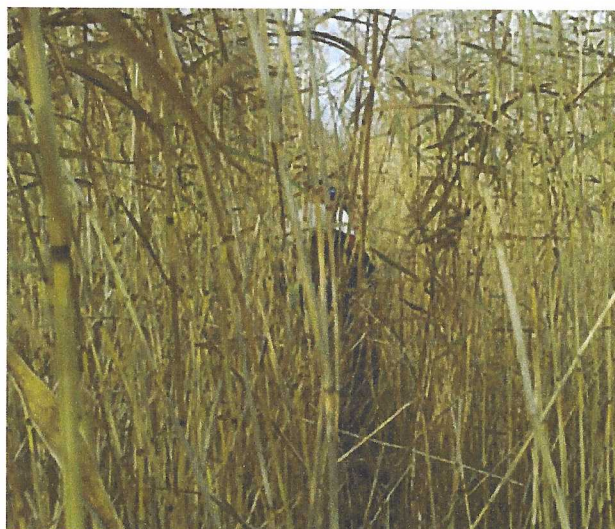
De människor som vi möter är mycket intresserade av vad vi håller på med tillsammans med våra hundar och vi får så mycket positiva signaler tillbaka.

Vad fint det känns, människor bryr sig om vår promenad och önskar oss "lycka till" och är hjälpsamma om vi behöver.

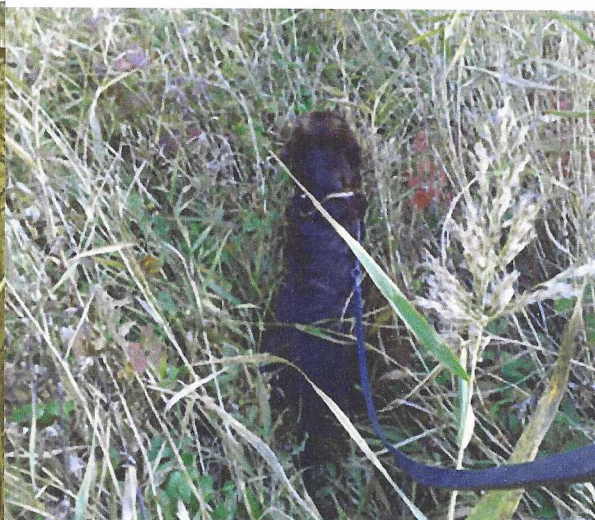
Dessa promenader är en upplevelse varje gång av natur, underbara människor, hundar och en fin gemenskap.

UGNEN - KVARÅKERSHAMN

Dagens etapp startade vid slutet av fågelskyddsområdet vid Eksta kusten och vi tog sikte på att ta oss fram till Kvaråkershamn. Detta var nog den hittills mest strapatslika vandringen som vi gjort, den "vassaste" hitintills. Med mycket vatten i naturen och djur som vi inte riktigt visste hur de skulle reagera på våra medföljande hundar. Det var både kor men också mycket lamm längs med vägen, för att inte tala om alla hinder som vi råkade på under vägen. Det fanns inga stigar eller vägar att gå på. Så vi fick leta oss fram. Ibland så gick det bra och ibland inte. Utan vi hamnade långt ut i vassen. Detta avsnitt var långt ifrån de vackra strandbilder vi är ser i reklamen. Vi vet att det finns väldigt svårtillgängliga delar av stranden, så vi tar det med ro.

Så in i vassen

Jag ser ju inget...

Vi hittar ut till slut

KVARNÅKERSHAMN - NISSEVIKEN

Årets sista etapp på "Gotland runt". Vi gick från Kvarnåkershamn till Nisseviken. Det var den längsta turen hitintills. Den var ganska lätt att gå, men svårigheterna var allt vatten, Vissa kustremsor är strandängar, som snabbt blir vattenfyllda. Gissa om hundarna trivs! Det kvittar vilken årstid man rör sig på ön, det är sagolikt vackert i sin enkelhet. Vi träffade på ett stånd av en mycket sällsynt växt, det enda på Gotland. Tyvärr kommer jag inte ihåg namnet, men en tavla informerade oss om att den användes som medicinalväxt förr mot "svaghet" och "sot". Stillheten, ron, djurlivet och sällsynta växter gör detta till en upplevelse. Denna gång var vi tvungna att gå långa sträckor på landsväg, vilket är mycket tyngre än att gå i naturen. Det djurliv vi upplevde utmed vägen, var nyfikna lamm och nötkreatur. Denna vägsträcka upplevde vi ganska långtråkig, då den var flera kilometer rak väg, med vattenfylld terräng på båda sidor av vägen. Det är Gotland det också. Nu är det underlaget som avgör när vi starta.

Vart är vi på väg..

Våra medföljande hundar

NISSEVIKEN – FIDENÄS

Dagens promenad skulle visa sig bli en av de hitintills längsta i tid räknat, varför är lite svårt att förstå. Det började så bra med rak och fin väg när vi lämnade Nisseviken för vår "resa".

Dagens "Gäng".

Roligt att vi fått med två nya "vandrare" Pia och Ingalill

Pia till höger i bild med Mimmi, Inga-Lill med Molly lite till vänster om mitten.

Väldigt snabbt tog den släta fina vägen slut och vi började ta oss fram över "hällmarken" för att ta oss ner mot stranden, där vi skall gå. Idag är det den 10 april och snön har smält och övergått till vatten, vatten i stora mängder som vi var tvungna ta oss över eller runt längs med vägen. Och naturligtvis, som vanligt, skulle vi genom hagar, under stängsel och över "Stainvasstar" samt genom lammnät.

Det tar ibland lite tid.

Håll i, jag vill inte bada

Duktig som Lasse är med kartan så tog vi oss fram mot alla "Vindsnurror" vi skulle passera under dagen, här var det nu hög tid till dagens högtidsstund "matsäcken" som intogs vid en Skyttestuga längs vägen.

Fika vid snurrorna.

Mitt i vindparken.

I den tomma stolen sitter fotografen.

Nu följde vi vägen och hade sällskap av de stora vindsnurrorna efter vägen, det är helt otroligt så många det är just här på Näs, för att inte tala om hur höga de är, samtidigt är det lite "läskigt" när man går så nära och ser skuggorna av propellern som hela tiden snurra runt i en evig rörelse för att förse oss med el.

Mitt i ingenstans.

När vi passerat området med Vindkraftverk kom vi fram till asfaltvägen som skulle för oss vidare fram mot Fidenäs. Problemet för dagens promenad är Fideviken som går så långt in i landet, och vi måste ta oss runt när inga möjligheter fanns att korsa över viken. Därför kom promenadens sträckning att bli väldigt mycket vägavsnitt. Fast efter dessa landsvägar finns naturligtvis ändå väldigt mycket naturupplevelser att ta del av, nu i april börjar ju en del av alla vårens blommor att visa sig samt alla skiftningar i skog och mark. Inte att förglömma är solen och värmen som ger en ny dimension av ute promenader i skog och mark.

De avslutande två – tre kilometrarna fick vi tråkigt nog gå på asfaltväg med allt vad det innebär av underlag och bilar.

Vid halv fyrtiden, efter 5 timmar, var vi framme i Fidenäs och våra parkerade bilar.

FIDENÄS – BURGSVIK

I ett soligt och vackert väder, det varmaste hittills, startade vi dagens promenad. Det såg på kartan ut som en mycket lätt sträcka, men naturen spelade oss igen ett litet spratt. Vi hade räknat med att vi skulle kunna gå på den gamla "järnvägsbanken" i stort sätt hela vägen, men så vart det inte utan som vanligt ställde naturen till det för oss. Även om "järnvägsbanken" gick hela vägen längs med strandkanten så var den avstängd, som vanligt, av "kohagar" med en del lite kvigor som inte alltid går att lita på. Så det var bara att gå upp på stora vägen, ta sig förbi hagarna och sedan försöka hitta någon väg tillbaka till stranden, mot för dagen Burgsvik.

Ibland är det lite jobbigt!

Vitsippor i massor

Vid Kälderhagen var det så hög tid för den obligatoriska kaffepausen med den medhavda matsäcken som för det mesta består av halvljummet vatten

till the eller kaffe, och idag även "svettiga" mackor i våra packningar. Fördelen med denna rastplats är ju att det finns en toalett samt möjligheten att fylla på vattenflaskor till både oss och våra medföljande hundar, idag var det varmt, så det gick åt mycket vatten till både hundar och deltagare.

Så var det dax för lite fika

Vad får jag då?

Det är som vanligt roligt att se våra hundar som nu börjar bli vana med dessa promenader, hur lätt och fort de förstår att nu skall vi ut och gå, är Du här och Du med, ja då skall vi ta oss Gotland runt idag. De finner sig oerhört fort och finner snabbt sin roll och plats i ledet.

Efter en varm och svettig promenad såg vi till slut målet för dagen, hamnen i Burgsvik.

Magnum vilas i solen

Våren är här!

Fotografen kanske??

Ett fasligt ätande

Svårt att ta sig fram ibland!

Äntligen framme i Burgsvik!

Vi fortsätter med två promenader till innan sommarens uppehåll, vi hoppas kunna runda Hoburgen, med sin "gubbe" innan vi vänder "kosan" mot norr och fortsätter på Gotlands östra sida upp mot Fårösund och ev. runt Fårö.

BURGSVIK – KÄTTELVIK

Dagens promenad var den varmaste hitintills, dagarna före var det högsommarvärme med 25-30 grader plus på Gotland. Dagen till ära stannade termometern på ca 15-20 grader när vi startade, samt att vi hade lite svag vind från havet. Längre fram på dagen så var det lika varmt igen och när vi kom in i skogen och vinden avtog så steg naturligtvis vinden.

På kartan såg dagens promenad lätt ut, men som vanligt är inte verkligheten lika lätt som på kartan. Efter vi följt vägen så svängde vi in genom en hage för att ta oss ner mot stranden, skönt med en lite bris från

havet, men vart tog stigen vägen? Den skulle ju gå ända ner till dagens slutpunkt. Nej, det gjorde den inte, utan vi måste ut på stranden för att ta oss fram. Stranden i detta fall var "klappersten" som vi fick gå på.

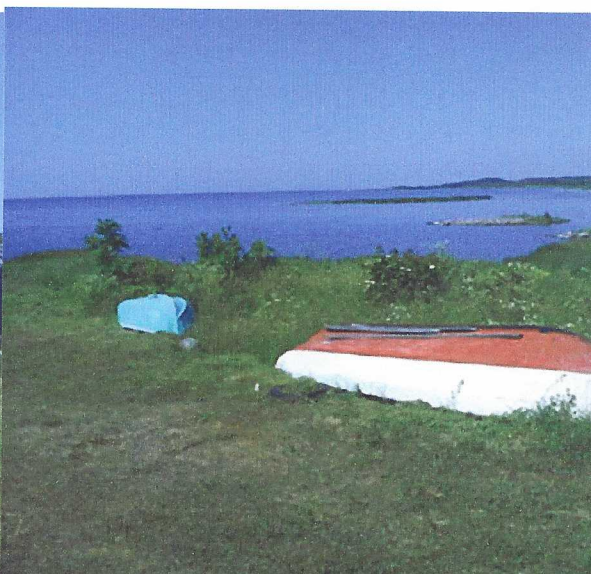
Vi hittade längs vägen en fyr som drevs med solenergi vilket vi inte sätt tidigare. När vi gick längs stranden så ville, så klart, våra hundar bada och vi som gick började bli både varma och lite sugna så vi tog en paus i det varma sköna vädret som var. Det var skönt att slå sig till ro med dagens fika vi hade trots allt gått i ca. två timmar.

Våra vänner kossorna var som vanligt ett naturligt inslag efter vägen, vi alla tyckte nog det var skönt att vägen idag gick runt hagen och inte genom som det brukar.

Vackra vyer och gamla fiskelägen är varje gång ett både intressant och historiska inslag i våra promenader. Det finns så många fiskelägen längs vägen som de flesta av oss inte har en aning om att de finns, de ser också annorlunda ut beroende var på vår väg vi träffar på dessa.

Som vanligt tog det stopp efter stranden pga. stora myrmarker och kärr, vilket som vanligt gör att den sista biten får vi gå längs med landsvägen, naturligtvis är inte det roligt när temperaturen ligger runt 25 grader och asfalten nästan kokar, det gör även skor och kanske mest fötterna.

Trots alla strapatser kom vi fram till dagens mål som var Kättelvik.

Nu tar vi semester, återupptar vandringen i augusti.

Kettelvik - Hoburgen

Vår sedvanliga "Glöggpromenad" slog vi denna gång samman med Gotland runt. Det projektet låg nere under hösten, då det inte fanns tid att gå. Denna gång gick vi den kortaste sträckan hitintills, ca 3 km. Vi gick från Kettelvik till Hoburgsgubben i ett riktigt blåsväder, men härlig sol. En fantastisk väg, med havet på ena sida och "Husrygg", liknar en riktigt hög ås, på den andra. Frågan är, om det inte är den vackraste vägen på ön.

Rose-Marie hade hittat en vacker plats vid en gammal husruin och i lä, strax söder om berget med "Gubben" och där var glöggen varm, pepparkakorna framlagda och grillen tänd, när gångarna kom fram. En underbart vacker plats, då förtäringen smakade ännu bättre i den utsikten vi hade över kusten, där ön tar slut, eller börjar, sol och ett riktigt mörkblått skummande hav. Det känns spännande att fortsätta igen, vad kommer vi att stöta på under vår vandring?

Hoburgen - Holmhällar

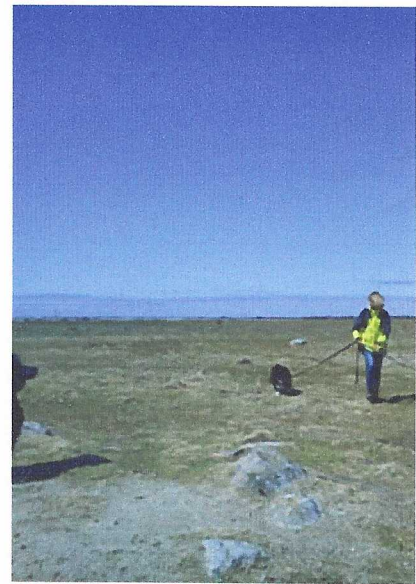
LÅNG VÄG BLEV DET

Nu har vi börjat vandra runt Gotland igen. Denna gång var sträckan planerad från Hoburgen till Holmhällar. Vi gick precis utefter havet i ett underbart vårväder. Gotland kan inte vara vackrare än då. Många deltagare hade hörsammat kallelsen och det var mycket glädje i ledet. Hundarna visar tydligt, att det här gillar de, ingen ordning, hälsa på alla, lukta på allt tillsammans, ja det är härligt att se. Det fanns mycket att undersöka på de sagolikt vackra strandängar vi passerade, så både människor och djur fick sitt lystmäte i naturupplevelser. Vi hade räknat med, att sträckan var ungefär en mil lång, och vi traskade på. Matsäcken och kaffet!! intogs vid ett fiskeläge och i lä för vinden.

Vårblommor fanns i massor, det var som att vara i sagans värld. Vi fortsatte vår färd, lika fint hela tiden. Det märks, att dessa strandängar används till djur, det finns traktorspår att följa, vilket gjorde att det var en enkel sträcka att gå. Efter ett par timmar började vi undra över hur långt det egentligen var till Holmhällar, tidsmässigt stämde det inte med en mil. Eftersom våra bilar till returen, var det bara att knata på. Ännu ett fint fiskeläge att rasta på, vi hade ju kaffe kvar.

Nu började det kännas, att vi gått längre än vi brukar, men allt det vackra vi såg gjorde att tröttheten aldrig tog överhanden. Ännu en gång har vi upplevt ön från en sida vi sällan ser, bara det är värt en promenad. Efter ytterligare några timmar, började vi bli glada åt, att vi hade rejäl medvind,

det behövdes i trötta ben. Vi såg Heligholmen på håll, så vi visste, att snart har vi nått målet. Vid beräkningen vid slutet, hade vi gått över sexton kilometer. Stolta, trötta och glada hade vi använt denna fina dag till något vi alla skulle komma att minnas. Nästa etapp vi avverkar kommer att börja vid Holmhällar och slutmålet vet vi ännu inte, det är en spänning i sig.

HOLMHÄLLAR - HAMRA

Den 1 juli avslutades sommarens vandring runt vår ö. Sommar, sol, semester och djur i hagar, gör att vi tar ett uppehåll. Sista etappen gick från Holmhällar till Hamra. Andra aktiviteter gjorde att endast två ekipage deltog denna gång. Det är fantastiskt att vandra längst ut på "kanten". Möten med andra vandrare, vacker natur, gemenskap med hundarna, gör detta till en härlig upplevelse. Magnum, vår hund, var lite vilsen i början och visste inte riktigt vad som var på gång. Utrustningen stämde, men det fanns inga flera hundar än han och vår andra hund.

Normalt brukar det vara flera, då stämmer signalerna. Efter lite trams i början, bara vände sig om och såg efter de andra, återgick han till att gå framåt. Ett härligt dopp i havet och delad matsäck med husse och matte, gjorde ändå promenaden till en bra dag. Nu ligger detta nere till september, vi kommer att gå tredje söndagen varje månad. Väl mött i Hamra.

Hamra – Faludden

Denna dag fick vi gå mest på lite större vägar, då det inte fanns några vägar efter havet och det fanns fortfarande djur ute i hagarna.

Det är alltid lite mer besvärligt att gå på vägarna med trafik och hålla ordning på hundarna. När vi gått ett tag längs vägen började vissa hundar att reagera på något längs vägen. När vi kom lite längre fram såg vi vad det var som intresserade hundarna, det satt en stor vildkanin på vägen.

Naturligtvis ville våra hundar fram till kaninen som satt kvar länge och väl innan den försvann in i skogen.

Vi fortsatte vår promenad fram till det var tid för lite "fika", för att sedan gå vidare mot målet.

Faludden – Fide

Idag gick vi vidare mot Fide. Återigen fick vi traska på vägen för att ta oss framåt. Det hände inte så mycket denna dag utan det var lugnt och fridfullt längs vägen.

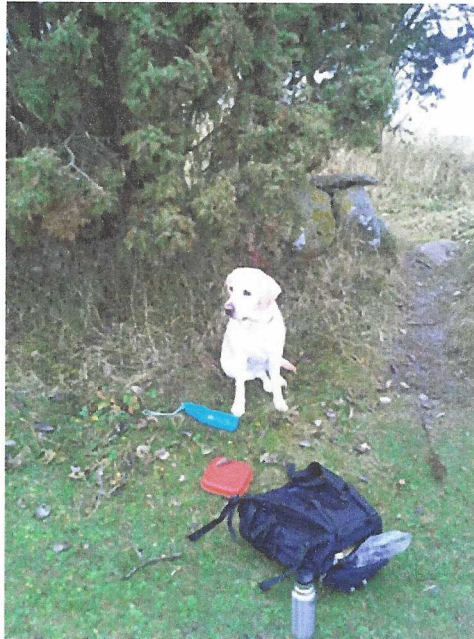

Kattlunds – Grötlingboudd.

Idag fick vi börja från Kattlunds gård, pga. vi annars varit tvungna till gå på stora vägen mellan Hemse och Burgsvik, det ville vi naturligtvis undvika. Det var en mycket trevlig väg som gick genom ett lugnt och rogivande landskap. Vi träffade en person med hund som undrade vad vi gjorde. När vi berättade att vi gick Gotland Runt så vill hon gärna följa med, vi fick hennes uppgifter och har blivit inbjuden till varje promenad men tyvärr inte deltagit.

När vi närmade oss slutet på promenaden så reagerade åter vår hundar på det svischande ljud som hördes, det visade sig var några vindkraftverk som var placerade i en hagen vid sidan av vägen.

Vi kom trots detta fram till vårt mål och våra hundar fick bada, vilket var dagens högtidsstund för hundarna, vi förare tog fram kaffe och grillade korv.

Grötlingboudd – Ekekyrka

Dagens promenad var ju att gå vidare mot Ekekyrka som skulle vara slutmålet för dagen. Som tidigare fick vi gå på vägen mot Eke, det finns fortfarande ingen möjlighet att följa stranden utan vi fick ta det ona med det goda.

Vi kom både hela och rena fram till vårt mål, utan några missöden.

Innan vi åkte hem för dagen tog vi tid på oss för att se hur vi skulle komma vidare och pratade med en person som vi träffade längs vägen. Vi fick tips om vägen ner till Djupkrok och där efter stranden skulle vi komma fram.

Djaupkrok – Ronehamn

Idag skulle vi verkligen få möjlighet att gå längs stranden mot vårt mål som idag var Ronehamn. Vi såg målet Ronehamn över strandängarna och skogen, men vi såg också något annat som inte var så roligt vatten. Det var massor med vatten på marken som vi skulle gå, det var så mycket vatten, så några var tvungna vända till

platsen vi började gå. En liten felbedömning av vilket man skulle ha på fötterna avgjorde saken, det kunde inte bli någon promenad idag.

Det var lite synd om hundarna för de fick gå i vatten nästan hela tiden, ja vi också men vi gör ju detta trots allt frivilligt. Under hela tiden vi gick så hängde regnet över oss och vi bara väntade på när det skulle börja. Vädergudarna var på bra humör idag, vi hann fram till vårt mål innan regnet kom. Då var det gott med både kaffe och korv.

Vad fint det känns, människor bryr sig om vår promenad och önskar oss "lycka till" och är hjälpsamma om vi behöver.

Dessa promenader är en upplevelse varje gång av natur, underbara människor, hundar och en fin gemenskap.